

pra) *El Secà Blanc*, partida de Lorxa. Repetit emfàticament, i amb caràcter abstracte, per indicar el sector de país on és màxima l'eixutor: «tocant a on s'acaba el *seká-seká* hi ha la Font de la Reina» CastPna. (1961) Però en el NE. del Princ. més aviat es diu *sequer*: alt Empordà (Boadella, 1939): «allò tot e *saké*» Amer (1954); «aquestes faves són *də saké*, i com que aquest any no ha plogut s'han fet una mica dures» Montnegre (1973); i l'acc. professional: «L'Igèsia nova, detestablement enginyada per un paleta de *sequers*», Bertrana, *Proses Bàrbares*, 81. *Secanet*. *Secaner* [DAG] *Secanell*; *secanella* 'pas en eixut vora una sèquia'. *Secanall*

Secalenc [Tort., DAG]. *Secall* [Lab.]: «preparan una passejada: / els bolados i *secalls* - hi anavan a faldades», MilàF, *Romillo* (reco Baix Ebre, 336), «borregos, *secalls* i ensaimades», Coromines (context a III, 825a23), també una branca seca (*CostManc* I, s. v.; DAG, § 2; *AlcM*); adj. invariable: «diu que n'aspere un per últims d'agost; no sé com anirà: està tan *secall* la pobra, que, si molt convé, an comptes d'una criatura, mos durà un llangardaix» pall, J. Lluís (*Els Pastors i les Estrelles*, p. 58) + *Secalla*: *unə sakálə* 'arbre dret però sec', Formiguera de Capcir (1960). *Secaller*.

Secalló, -ona, 'molt magre': «La Tia *Secallona*» cap a 1840, entremès de Robrenyo; diu el bandit trabucaire «quins xiuletets devia fer l'àvia quan la socarravan! Tan grassa com era! --Ell sí que, tant *secalló*, devia cremar com un buscall de pèrol», MmVayreda (*Puñyalada*, v. VI, 116 (94)). En cat. central es diu de les figues *sakəlónəs* [DAG] [1910 ---]; cap a Migjorn se substantiva i en masculí en el CpTarr: «una caixa de figues seques que en aquella contrada en diuen *secallons*», Puig Ferrater (*Cercle Màgic*, 282); eiv. «*secayó*. higo seco en el árbol», PzCabr; men. (Camps Merc., *Folk* I, 92, cita a *partonat*, QUATRE).

Secallí id., Pna. d'en Bas, pron. amb y a la Selva, d'on la bella i dolça metàfora de Bertrana: «I d'això fa molts anys La figuera ha crescut en desmasia: el tronc cendrós apar una columna rememorativa, plena d'indescifrables geroglífics; és encara el meu arbre sagrat. La tardor passada vaig collir-ne una figa picada pels aucells, y us juro formalment que hi trobí un bell regust d'ilusions *secaines*» (*Proses Bàrbares*, 51); damunt les petjades d'EmVilanova «sols s'hi veu un passejant extraviat o de tètriques inclinacions, que deu buscar-hi sens dubte *secallones* recordanses ---» (O C II, 120) Ross *sequinelles*

Secallós [1840, Labèrnia] *Secallut* *Secany* 'escull' [«s en la mar, o scull: sirtes, latentia saxa», JnEsteve, c. 1472, potser calc de l'it. *seccagna*, però cf. Il *siccanus*; «branca seca» men (Camps Merc., *Folk* II, 31, veg. *BASCA*), «o aferrará / o *secany* farà» sentència d'empeltador, ibid., 286, n. 3]; eiv. «almendrucha», PzCabr. *Secanyós*

Secardí: «Hamma, veritable oasis de verdor, entre aquelles montanyes *secardines* y despullades», «la poca herba que hi ha està sense verdor, *secardina* y com socarrada per lo sol», Verdaguer, 1884, *Diet. a T Santa* (DAG i O. C Pop, p. 29).

«Tindria uns dotze anys --- y era un xicot alt, *secardí*, de fina pell amorenada», Joan Pons i Massava (*La Colla del Carrer* II, 15); «fa més bulto que tu --- que't tornas molt *secardí* darrera dels versos», Em. Vilanova (*Entre Fam*, 40); sens dubte manllevat del cat. pel sd. (campid. i log.) *sikadrinu* «seccherezzo», «di persone: segaligno, adusto, gracile», per més que MLWagner, *D Et. Sdo* II, 415 vulgui donar-lo com a autòcton; *secardinenc*; contaminat amb *escardalenc*; *secardinet* [Lleida, DAG]. *Secaresa*, gallicisme ross. intolerable.

**Secarra*, sembla venir d'aquí amb contaminació, però, de *cascària*: *sacarra* f. «engrut que es treu de la roba bruta al ser rentada» Gandesa (Amades, *Excursions* III, 189); i d'aquí per influència de *ruina* un *secarrauna* «seca» que el DAG recull amb dubte a Osona. *Secarull*. *Secorrell* (DAG).

+*Secum* 'massa o manyoc de branquillons secs': «en dit ort --- deu esporgar del *sequm* que veurà en los dits arbres» ross., a. 1358 (*InuLC*) *Sequedat* (princ. S. xv): l'*InuLC* el cita de l'*Atlas*, del Nebr. i de 1531; «per la dita rahó vénen mortaldats, guertes, fams, *sequedats*, terratrèmol e altres greus flagells» 1515, *Aureum opus*, DAG Rarament *seque(s)a*, o *sequeria* [ant., Belv.]

Sequer val. 'espècie d'era', especialment a la terra de l'arròs: l'arròs collit el posen a un *sekér*, CastPna. (1961); a Guadassuar l'antic Molí de la Mata, arran del poble, ja no és molí sinó un *sekér*; es diferencia de l'«era», i com que un i altra són apartats de la població, tenen noms propis, generalment d'un NP: a Cullera tinc nota dels de 4 o 5 eres i altres tants *sequers* (*S. de Mata-xics*, de *Sanç* etc.), també a Catarroja (*S de Barrinyo*, del Tio M), 1962; «era poligonal, enrajolada» Sueca (*BDLC* XII, 301).

En les comarques de Gandia i Dénia pren caràcter especial, car es tracta allà del *sequer* de panses, generalment adjacent als riurals (no és rar que es digui una cosa per altra). Hi existeixen en massa i amb nom determinat: en el llibre de peu («amillaramiento») d'Oliva, any 1886, veig una llista de «secaderos» (amb què Don Clodoaldo disfressa el mot) que omple moltes pàgines; en el t. de Gandia, un *sequer* que hi ha a baix de l'*Era i Venta de Carbó*; sovint convertit en NL: carrer del *Sequer* a Parcent; *Els Sequers* grup de riurals a Sanet, Barranc de *sekés* a Laguar (1963). A la pagesia de Mallorca hi confonen el *SEGUER*; si bé també ho diuen per a un *sequer* de canyissos per a fruit (DAG; *AlcM*, §§ 2, 3, 4). A Eiv.: cobert o porxo de palla i algues, davant la casa pagesa, per fer ombra a la gent i al bestiar (Spelbrink, *BDC* xxiv, 230, 266 i gravat 25; *BDC* xx, 215).

Sequera és quasi el mateix que 'boïc, formiguer' en diverses comarques interiors del català oriental [diccionaris Aguiló i Alc-Moll] «feixes, boigues, *sequeres*, garrics, pletes, erms ---» *BDLC* XII, 213; «en diuen Serrat de la Recuita perquè hi havien fet *buigz* o *sekéres*» Pinell de Solsonès (1964); *sequerada* [DAG]. *Sequerall* 'conjunt de terres ermes' [DAG]: «l'Hòrta d'Alacant --- és --- un *sequeral*, que si no